

Klara.

1 Det største her i verden det er
 at elsket bli,, Hei sùllau dèdlaun
 deia." Det hendte sig forleden jeg
 skule út og fri,, Hei sùllau o. s. v.
 Jeg skule jo møte Klara, saa fik
 sam en dukke nar a. En
 Ja ringer út av gùl i ara
 bara, same tinn engang hadde
 faadet út av mig.

2 Jeg kladde mig op i mine bedste
 stas og pùs. Hei. o. s. v. Inart
 stad jeg far dærem til hendes faders
 hùs. Hei. o. s. v. Jeg banket og ristet
 Klara; men ingen stemme svare.
 Har i verden kan piket barneet nara
 og saa trippet jeg forsigtig like
 ind.

3 Der mødte mig et syn, same skint
 net mit blod. Hei. o. s. v. Lode i stuen
 en fremmet herre stad. Hei. o. s. v.
 Det op til hans bryst laa Klara,
 saa rød same en rase nara, en giftering
 paa ringesøjgeren bara, same tinn ikke

hadde faaet ut av mig

4. Dette gaar over al min forstan, Glei.
a. s. v. Hvad har du bedrevet med denne
unge mand. Glei a. s. v. Laa ofte jeg had
dig Klara, at du mig fra skule vara,
sam du bestandig efter kara, sam ense
kunde ventu lit paa mig.

5. Der efter jeg tok da straks min stak
og hat. Glei. a. s. v. Inart stad jeg usea-
for i den stjernetlare nat. Glei. a. s. v.
Ret ofte jeg møder Klara, tre søte
smaatuller kara; men den er jeg
foresten ikke fara, foresten er jeg
derdit like gla. Stut.

Skrevet paa Grimstad.
den = 9-1-1913.

av. Johannes Sture.
Grimstad.